

VECKOBLADET 33

ORGAN FÖR VPK och KU i LUND · UTKOMMER FREDAGAR

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Telefon: 046/13 82 13. Torsd. 19 - 21. Lörd. 10 - 12.

Postgiro: 17 459 - 9. Pren. 15 kr/halvår.

1977 3:e årg.

Fredagen den 21 oktober

Snåla bönder m.m.

VB:s söndagsvandrande rapportör har till sin sorg funnit, att en lantbrukare nyligen odlat upp ett stycke betesmark utmed Höje å i Lunds södra utkant.

Saken kan synas obetydlig, men förtjänar ändå ett påpekande av flera skäl:

1. Det är inte mycket kvar av de en gång vidsträckta fäladsmarkerna utmed Höje å. Men liksom vid många andra skånska slättåar har det funnits en smal zon av betesmark utmed själva åkanterna. Odlar man bort den förstör man ett viktigt drag i landskapet. Vid den åsträcka som ligger närmast nedströms har man utfärdat ett landskapsskydd för att hindra sådana förändringar.

2. Lund ligger på en åker. På åkrar kan man under större delen av året inte gå. Finns det ett från stark trafik skyddat stråk ut från stan är det många som söker sej till det, se på Hardebergaspåret. Med enkla anordningar skulle Höje ås dalbotten bli en grön kanal i ett område där friluftslivet sitter trångt. Odlas dalbotten upp blir den mindre attraktiv, samtidigt som myndigheterna blir ännu mera obenägna att göra något.

3. Detta med Höjeådalen som ett gång- och cykelstråk, en trafikskyddad förbindelse mellan Lunds södra delar och Öresund, var en av huvudtankarna i den tjocka och

säkert dyra utredning som på regionplanekommitténs initiativ gjordes för drygt tio år sen. Av detta har det inte blivit ett enda dugg. Allt dyrare utredningar kommer i en strid ström från vår svällande kommunala byråkrati, men när det gäller det konkreta förverkligandet för att fylla uppenbara behov är det stopp.

Se på campingplatsfrågan, se hela trafiksituationen i innerstan. Det är sannerligen inte utredningar och kunskap som fattas i Lund utan politisk vilja.

4. Detta är inte första gången som kommunalpolitikererna står flata inför böndernas sabotage av de vackra planerna för friluftslivets behov. Ute vid Puggängarna strax öster om stan har en vacker betesmark odlats bort för inte så länge sen. Och se exemplet härintill med Bjärredsbanan.

5. Såvitt är oss bekant är det universitetet som äger den mark som nu blivit uppodlad. Visar man ansvar för landskapsbildningen och friluftssintresserna? Alls icke, man låter sina arrendatorer härja fritt. Eller vet man inte vad som försiggår? Promenerar aldrig rektor André'n nere vid Höje å?

6. Och vad har lantbrukaren vunnit? Ytterligare ett tunnland åker till de många av Europas bästa jord som han redan har. Det finns fog för rubriken om snåla bönder!

HYRESSTOPP!

I höst, framför allt under november månad, satsar VPK Lund på en kampanj mot de höga hyrorna. En rad appellmöten kommer att hållas i centrum och ute i stadsdelarna. Ett Veckabladsextra, som trycks i 25 000 ex kommer att distribueras till hyresbetalarna i Lund.

VB frågade David Edgerton, medlem i VPK Lunds bostadspolitiska utskott, varför man satsar just på hyreskampen.

—Vi satsar på hyreskampen därför att de hyreshöjningskrav som lagts från fastighetsägarna i andra delar av landet går upp till 20 kr/kvm, dvs i genomsnitt ungefär 15 — 20 %. Med hänsyn till avtalsrörelsens resultat är detta oacceptabelt för lönearbetarna och för

hyresbetalarna. Många lönearbetare får t.o.m. problem med att få pengarna att räcka till basvarorna.

Hyresfrågan är den viktigaste frågan under hösten, vid sidan av den kommande avtalsrörelsen.

Syftet med kampanjen är dubbelt, fortsätter David.

Dels driver vi kampanjen för att försöka få till stånd ett hyresstopp, samtidigt som vi för ut VPK:s bostadspolitik. Dels uppmanar vi hyresbetalarna att protestera mot de höga hyrorna, att aktivera sig i bostadspolitiken, att trycka på Hyresgästföreningen och politikerna för att få till stånd ett hyresstopp.

—Ingen hyresbetalare kommer att kunna undgå vår kampanj, säger David belåtet. Och inte kommer de kommande hyresförhandlingarna att passera obemärkt.

Bjärredsbanan eller Cykelvägen som försvann

Bengt Lidforss skrev i början av seklet en av sina klassiska kåserier om »Bjärredsbanan», på vilken Lunds stad satsade pengar för att den lokala överklassen bekvämt skulle komma ut till sina sommarvillor vid Öresund. Den lilla järnvägen blev aldrig någon lysande affär, och 1939 fick den läggas ner. Det var egentligen synd, för visst hade det varit fint att slippa trängas med bilarna på väg till stranden.

Fast det skulle fortfarande vara möjligt om man nöjde sej med att cykla hade de kommunala myndigheterna tänkt. Därför behöll man banmarken och tänkte sej att så småningom anlägga ett cykelstråk. Det hade inte krävt stora ansträngningar, bara en väghyvel som jäm-

nade till hålen efter syllarna.

Men också det var tydligen för mycket. Inget hände. Till sist var det nån i förvaltningen som skulle inspektera banvallen, men han fann då till sin förskräckelse att den var borta. På dess plats frodades vetet och betorna, för de bönder över vars mark banan gått hade tagit sin chans och skaffat bort det förargliga hindret i åkern.

— Det var ju synd, tyckte man på stadshuset, men inget att göra åt. Och så sålde man marken till bönderna. Det blev inte många kronor för den smala remsan.

Nu upprepas detta vid Höje å. De styrande i Lund lär inte av historien.

C H Hermansson: Sveriges väg till socialismen

Uppskattningsvis drygt 400 personer deltog i ett möte med C H Hermansson och Lunds Kommunistiska Blåsorkester på AF i tisdags.

C H talade om den svenska vägen till socialismen och blåsorkestern spelade bl.a. ett klämmigt arrangemang på »Östern är röd».

CH redogjorde för VPK:s politik i dagsläget, som mycket kort kan säjas gå ut på att man måste samla *alla* socialister till kamp för konkreta dagskrav.

I den efterföljande debatten kunde man notera att representanterna för smågruppsvänstern, som Förbundet Kommunist och KFML (r) var ovanligt resonabla i sin inställning till VPK.

Anmärkningsvärt är att ingen av de »stora» tidningarna på sina lokalsidor uppmärksammat mötet med ett referat. Detta trots att det var frågan om det kanske största politiska mötet i Lund under hösten. Annorlunda låter det i »Lundabladet» när sossarna i Dalby har ett litet möte, eller i Sydsvenskan när moderaterna i Veberöd har en sammankomst. Men om dessa tidningar tror att man kan tuga ihjäl det socialistiska alternativet i svensk politik så tar man miste.

OFFSET

Detta nummer av VB är tryckt i offset. Premiär! Tidigare har vi ju fått nöja oss med att komma ut i stencilerad form. Meningen är att vi i fortsättningen regelbundet ska komma i offsettryck. Vi hoppas att VB ska bli prydligare och mera lättläst. Fast den närmsta tiden *kan* ett och annat stencilerat nummer smyga sig in. Vi har ännu inte lärt oss att helt behärska den nya tryckmetoden. För som vanligt så aktar vi oss för att dra in något kommersiellt tryckeri i vårt arbete. Vi måste lita till egna krafter!

Veckobladredaktionen

Musikhatare

Lunds Kommunistiska Blåsorkester har ansökt om bidrag från Lunds kommun för sin verksamhet. Kommunstyrelsen sa nej. Att borgarna inte är intresserade av att arbetarrörelsens kulturtraditioner förs vidare kunde man kanske räkna med. Men att sossarna visar upp samma ointresse är — om än inte direkt förvånande — så i varje fall noterbart.

Rolf L. Nilsson, VPK:s representant i kommunstyrelsen reserverade sig förstås mot beslutet. Reservationen lyder som följer:

Under det senaste året har befolkningen i Lund vid många tillfällen nickat igenkännande till mäktiga slingor av revolutionära marscher, valser eller eggande latinamerikanska rytmer. Den Kommunistiska Blåsorkestern har spelat vid möten, demonstrationer, stadsdelsfester eller i andra sammanhang där folk samlats.

Med Blåsorkestern har en gammal tradition inom arbetarrörelsen återupplivats — musiken har åter blivit ett vapen i kampen för ett bättre samhälle.

Denna kulturinsats kostar pengar. Man måste skriva noter, köpa eller reparera instrument o.s.v. Därför har Blåsorkestern ansökt om ett litet bidrag, som inte står i någon rimlig proportion till den insats orkestern gör. De är idealister.

Hur reagerar kommunstyrelsens ledamöter. Tar ett tag i kassakistan för att stödja blåsmusiken? Nej, dessa inkrökta musikhatare — för det kan knappast vara frågan om något annat — har mage att avstyrka ansökan. Jag protesterar mot denna kulturfiendlighet. Blåsorkestern skall ha sina pengar.